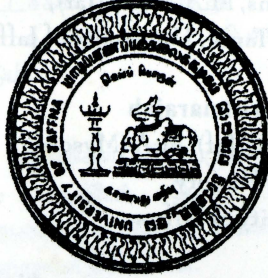

தொகுதி -IX

பங்குனி -2004

இதழ்-I

சிந்தனை

ஆசிரியர்

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு குகபாலன்

கலைப்பீடம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணம்

மார்ச்-2004

CINTANAI

The Journal of the Faculty of Arts, University of Jaffna is published in March, July and November every year.

CINTANAI is a refereed Journal, Its referees come from University scholars and the National scholarly community.

Editor

Prof.Karthigesu Kugabalan,
B.AHons(Cey) M.A, Ph.D(Jaf)
Post M.A Dip.in Population Studies (Madras)
Dept of Geography, University of Jaffna.

Associate Editor

Dr.S.Sivalingarajah,
B.A Hons, M.A, Ph.D (Jaf),
Dept of Tamil, University of Jaffna.

Managing Editor

Prof.S.Krishnarajah
B.A Hons(Jaf), M.A (Mysore)
Dept. of History,
University of Jaffna,

Editorial Board

Prof.N.Ganakumaran M.A, Ph.D
Dr.M.Vedanathan M.A, Ph.D
Mrs.S.Krishnakumar M.A
Dr.P.Pushparatnam M.A, Ph.D
Mr.M.Sinnathamby M.A, M.Phil,
Dr.K.Visakaruban M.Phil, Ph.D
Mrs.K.Reveendra M.Phil,
Mr.T.Sanathanan M.Phil,

Editorial Communications should be addressed to the Editor.

Business Communications should be addressed to the Managing Editor

Books for review should be sent to the Editor.

Annual subscription Local: Rs 600/= Foreign: £ 20 : \$30

Published by The Faculty of Arts, University of Jaffna, Jaffna, Sri Lanka.

Printed by Harikanan Printers, K.K.S Road, Jaffna.

மிருச்சகடிகம் சமகால சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சம்ஸ்கிருத நாடகம்

திருமதி.சீரிகலா ஜெனூதன்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மிருச்சகடிகம் (பொம்மை வண்டி) என்ற சூத்திரகரால் இயற்றப்பட்ட சம்ஸ்கிருத நாடகம் சமகால சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு நாடகமாகும். நாடகவகை பத்தினுள் இது பிரகரணம் என்ற வகையைச் சேர்ந்தது. சூத்திரகரின் காலம் கி.பி.முன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நாடகம் மூலம் அக்கால மக்களின் சமூகநிலை, சமயம், இந்துச்சட்டம், நீதி பரிபாலனம், சமுதாய நம்பிக்கைகள், இசை, நடனம், பொழுதுபோக்கு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

பொது

சம்ஸ்கிருத நாடகங்கள் மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற புருடார்த்தங்களை எடுத்துரைப்பனவாகவும், இலக்கியச்சுவை பயப்பனவாகவும் விளங்குகின்றன. சூத்திரகரால் இயற்றப்பட்ட மிருச்சகடிகம் என்னும் சம்ஸ்கிருத நாடகம் சமகால சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு நாடகமாகும். இந்நாடகம் யதார்த்த சமுதாயத்தைப் படம் பிடிப்பது பற்றி "காளே" என்ற அறிஞர் That the Mrichhakatika draws a realistic picture of society" எனக் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.¹ சம்ஸ்கிருத நாடகவகை பத்தினுள் பிரகரணம் என்ற நாடகவகையைச் சேர்ந்தது இந்நாடகம். "பவேத் பிரகரணம் கவி கல்பிதம்" எனச் சாகித்திய தர்ப்பண ஆசிரியர் விசுவ

நாதர் பிரகரண நாடகவகை உலகியல் வழக்குப் பற்றியதாகவும், கவியின் கற்பனையானதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.² இந்நாடகங்கள் உயர்ந்த நாயகனையோ, தெய்வத்தின் பெருமையினையோ பேசுவதற்காக இயற்றப்பட்டனவல்ல. இவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களின் வாழ்க்கையுடன் இவை தொடர்புடையவை.

"நோதாத்த நாயகம் ந திவ்யம் சரிதம் ந ராஜ்யம் சம்போகம்"/

பாஹியஜன சம்பிரயுக்தம் தத்ஞேயம் பிரகரணம் தஜ்ஜைஹி"//³

பொது மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள விரும்பிய சூத்திரகர், அந்தண வணிகனான சாருதத்தன், கணிகையான வசந்த சேனை என்பவர்களோடு திருடன்,

வண்டிக்காரன் போன்ற சிறு பாத்திரங்களுடாக அக்கால சமூகத்திலே நிலவிவந்த வர்ணம், சமயம், சட்டம், நிர்வாகம், கலை, பொழுதுபோக்கு முதலிய நாகரிக அம்சங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு சித்தரிக்கின்றார்.

இந்நாடகத்தின் முகவுரையிலே இந்நாடக ஆசிரியரான சூத்திரகர் பற்றிய குறிப்பு உண்டு. "இதை எழுதிய நாடகவாசியர் இருபிறப்பாளரில் சிறந்தவர். அளக்கமுடியாத ஆற்றலுடைய புகழ்பெற்றவர்: ரிக்வேதம், சாமவேதம், கணினிதம், கணிகையர்க்கு உரிய நாட்டியம், சங்கீதம் முதலிய கலைகள் யானையேற்றம் முதலியவற்றை நன்கு அறிந்தவர். இவர் எழுதிய இந்நாடகத்தில் இளமையும், அழகும், வறுமையுமுள்ள சாருதத்தன் என்ற அந்தண வணிகன் அவந்தியில் வாழ்கின்றான். அவனுடைய நற்குணங்களில் வசந்த காலத்து அழகைப்போன்ற வசந்தசேனை ஈடுபட்டான். இவ்விருவருடைய காதல் வைபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசியல் போக்கு, நீதிபிழைத்தமை, கயவர் இயல்பு, ஊழ்வினை வந்து ஊட்டுதல் என்பவற்றைப் பொருளாக வைத்து சூத்திரகர் இதனை இயற்றியுள்ளார்." ⁴

காலம்

சூத்திரகரின் காலம் குறித்து அறிஞர்களிடையே பல்வேறு கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. மக்டொனால்ட், சூத்திரகர் கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறுகிறார். ⁵ கி.பி 6ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காவிய தரிசம்

என்ற நூலின் ஆசிரியர் தண்டியே சூத்திரகர் என மேலும் அவர் கருதுகிறார். ⁶ பாஸருடைய சாருதத்தம் என்ற நாடகத்தின் முதல் நாங்கு அங்கங்களைப்பின்பற்றியே மிருச்சகடிகம் இயற்றப்பட்டது. பாஸருடைய காலம் கி.பி 3ம் நூற்றாண்டாக கருதப்படுகிறது. ⁷ பாஸருடைய சாருதத்தம் என்ற நாடகத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டதே மிருச்சகடிகம் என்ற இந்நாடகம். காளிதாசருடைய மொழிநடைக்கு முற்பட்ட மொழிநடையினையே இது குறிக்கிறது. காளிதாசருடைய காலம் கி.பி 5ம் நூற்றாண்டாகும். ⁸ எனவே சூத்திரகரை கி.பி 3ம் நூற்றாண்டிற்கும், 5ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவராகக் கருதலாம்.

வர்ணம்/வருணம்

இந்நாடகம் சித்தரிக்கும் சமூகம் பற்றிக் கூறும்போது அக்கால இந்து சமுதாயத்தின் அம்சமான வர்ணம் பற்றியும் முதலில் குறிப்பிடலாம். வர்ணப்பாகுபாடு இந்திய சமுதாயத்தில் முதலிடம் பெற்றமையை மிருச்சகடிகம் நாடகம் மூலம் அறியக்கூடியதாய் உள்ளது. அந்தணர் சமுதாயத்தில் கூடிய சலுகைகள் பெற்றிருந்தனர். "பசுவின் விருப்பத்தையும் பிராமணனின் விருப்பத்தையும் புறக்கணிக்கக்கூடாது" ⁹ எனவும் மனதில் இருப்பதை நிறைவேற்றும் நோக்கமுடைய "வர் பிராமணர்க்கே முதலிடம் அளிக்க வேண்டும்" ¹⁰ எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேள்விகளையும், வீட்டுச்சடங்கு களையும் திறம்படச் செய்ய வல்லவன் பார்ப்பான். அவனுக்குப் பூநூல் ஒன்றே சிறந்த அணிகலன். “யக்ஞோப வீத அமௌக்திகமசவ் வர்ணம் பிரக்மணாநாம் விபூஷணம்” என மிருச்சகடிகம் கூறும்¹¹ விரத காலங்களில் பிராமணர் தக்ஷிணை முதலியவற்றை தமது செல்வத்துக் கேற்றபடி வழங்கினார். அந்தணர் அரசாங்க வேலையில் உயர் பதவி பெற்றும் சிறந்த வணிகராயும் விளங்கினார்.

அரசன் ஜனங்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவனாக இருக்க வேண்டும். இந்த நாடகம் குறிப்பிடும் பாலகன் என்ற மன்னன் யதேச்சதிகாரம் உள்ள மன்னான விளங்கினான். அவனிடத்தில் மக்கள் திருப்தியற்ற முறையில் காணப்பட்டனர். தேவைப்பட்ட இடங்களில் புரட்சி மூலம் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கும் போக்கு காணப்பட்டது.

வணிகர் பெரும் செல்வம் படைத்தவராய் இருந்தனர் சாருதத்தன் என்ற அந்தண வணிகன் பெரும்செல்வம் படைத்தவனாய் ஒருகால் விளங்கினான். உச்சையினி நகரிற் புதுக்குடியிருப்புக்களையும், தேவர் கோட்டங்களையும் அமைப்பித்தான்.¹² நல்ல கட்டமைப்புள்ள தோணிகள் பற்றியும் மிருச்சகடிகத்தில் குறிப்புண்டு.¹³ வணிகர் தம் செல்வம் காரணமாக பொன்னாலான விளையாட்டு வண்டிகளை தம்

மைந்தர்க்கு வாங்கித்தந்திருந்திருந்தனர் என அறியலாம்.¹⁴

நாலாம் வர்ணத்தவரான சூத்திரர் வேதம் ஒதுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.¹⁵ சண்டாளர் சுடலையின் அருகில் வாசித்தனர். இறந்தவர்களின் இறுதிக்கிரியைகளுக்கு உதவுவதும், இடுகாட்டைக்காப்பதுவும் மரண தண்டனை பெற்றவர்களின் உயிரைப் போக்குவதும் இவர்களின் கடமைகளில் அடங்குவன. இந்த நாடகத்தில் மரண தண்டனை பெற்ற சாருதத்தனைச் சண்டாளர் மயானத்துக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர்.

இந்நாடகத்தின் மூலம் பிறப்பால் மட்டும் ஜாதியுரிமைகள் ஏற்படாமல் அவரவர் ஒழுக்கம், செய் தொழில் வேற்றுமைகளால் வருணமுறை வரிசையுரிமைகள் வழங்கப்பெறும் வழக்காறுண்மையும் வலியுறுத்தப்படுவதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். கணிகைகள் குலத்துதித்த வசந்தசேனை தன் தூய ஒழுக்கத்தால் குலமகளாய் மதிகப்படுகிறாள். ஆரியகன் இடையனா யினும் அரசனாக அங்கிகாரம்பெறுகின்றான். கணிகையார் வீட்டு அடிமைத்தாசியான மதனிகை பார்ப்பானாகிய சர்விலகனுக்கு மனைவி ஆகிறாள். நாவிதனான சம்வாகன் சூதாட்டத்தில் பொருளையிழந்து பௌத்த பிக்குவாகினான்.

பொற்கொல்லர், நாவிதர் இடையர், சட்ட அறிஞர், தூதுவர், நீதிபதிகள் என்ற பல்வேறு பிரிவினரையும் மிருசக் கடிக்கம் கூறும். அடிமைகள் பற்றிய குறிப்புக்களையும் இந்நாடகத்தில் காணலாம். கணிகையர்களும் அடிமைகள் வைத்திருந்தனர். வசந்த சேனையிடமிருந்த மதனிகை என்ற அடிமையை மீட்பதற்காக மதனிகையின் காதலனான சர்விலகன் திருடச் செல்கிறான்.

சமயம்

இந்திய நாகரிகத்தின் பிறிதொரு சிறப்பம்சம் சமயம் ஆகும். சமயம் இன்றி இந்திய நாகரிகம் பொருளற்றது. சமயம் உணர்த்தும் இறைவன், வினை, மறுபிறவி ஆகிய கோட்பாடுகள் அனைத்தும் இந்திய நாகரிகத்தில் அடங்கியுள்ளன. மிருசக் கடிக்கம் நாடகம் மூலம் இது இயற்றப்பட்ட இடத்தில் நிலவிய அக்காலச் சமயம், வழிபடு தெய்வங்கள், மக்களது சமய நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம். ருத்திரன், பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன், அக்கினி, முதலிய கடவுளர் மட்டுமன்றி சாதாரண மக்கள் வழிபடும் இல்லுறை தெய்வங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இல்லுறை தெய்வங்களை வழிபடுதல் இல்லற தர்மமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. “தவம் தியானம் தோத்திரம் என்பவற்றை எவன் மனவமையுடன் செய்கிறானோ அவனைத் தேவதைகள் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுவர்” என்று

சாருதத்தன் விதூஷகனுக்கு கூறுகிறான்.

“தபசா, மனசா, வாக்பீஹி பூஜீதா பல்கர்மபீஹி/

துஷ்யந்தி ந்த்யம் தேவதாஹா கம் விசாரிதைஹி”//¹⁶

விரதங்களை அனுட்டிப்பது பற்றியும் மிருசக் கடிக்கம் கூறும். நல்ல மனாளனை வேண்டி மங்கையாரால் அதிருபபதி என்ற விரதம் அநுட்டிக்கப்பட்டது.¹⁷ இரத்தினசட்டி என்ற விரதத்தையும் பெண்கள் அநுட்டித்தனர்.¹⁸ விரதகாரியங்களில் சுண்ணமித்தல், மாலை தொடுத்தல், பஞ்சவர்ணப் பூக்களால் நிலத்தை அலங்கரித்தல் போன்ற காரியங்கள் நடைபெற்றன.¹⁹

இறந்த மூதாதையர் நினைவுக் கொண்டாடு முகமாக செய்யப்பட்ட சிரார்த்தம் என்னுமொரு கருமம் குடும்பத்தைப் பிணைத்து வைத்தது. இறந்தவருடைய புதல்வர், பேரப்பிள்ளைகள் ஒருங்கு கூடி இச்சிரார்த்தத்தைச் செய்தனர். இறந்த கூதாதையர் இச்சடங்கின் பலனை எய்தினர் என நம்பப்பட்டது. சாருதத்தன் தான் இறந்த பின் தன் மகன் தனக்கு நீரும் உணவும் அளிப்பான் என நம்புகிறான்.²⁰

சைவமும் பௌத்தமும் போட்டியின்றி இருத்தமையை இந்நாடகம் சுட்டும் பிக்குவான சம்வாகன் “தக்கன் வேள்வியை அழித்த இடபக்கொடியோன் வெல்க. கிரௌஞ்ச மலையைத் துளைத்த சண்முகனவெல்க உலகை

வென்று சத்துருக்களை நாசம் செய்து வெள்ளிமலைக் கொடியுயர்த்திய சூரியன் வெல்க” என்று குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.²¹

சூத்திரகர் சைவர் எனினும் பௌத்தக் கோட்பாடுகளிலும் நம்பிக்கையுடையவர். “தருமத்தை தேடுங்கள், தியானம் என்ற பறையை முழக்கி எப்போதும் விழிப்பாய் இருங்கள். ஐம்புலன்கள் என்ற திருடர்கள் நீண்டகாலமாக தேடிய தருமநிதியை களவாடி விடுவார்கள். எல்லாம் அறித்தியம், அவித்தை என்ற பெண்ணைக் கொன்றால் காயம் என்ற பட்டினத்தை அடையலாம்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.²² இவை இந்து சமயத்திற்கும், பௌத்தத்திற்கும் உரிய பொதுவான கருத்துக்களாகும்.

இந்துச் சட்டம் நீதிபரிபாலனம்

இந்து சட்டம் நீதிபரிபாலனம் பற்றிய முக்கியமான சில விடயங்களையும் மிருச்சகடிகம் மூலம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. “**அதிகரண்கள்**” என்ற தலைமை நீதிபதியும், **சீரேஷ்டன்** என்ற வணிகப்பெருமகன் ஒருவனும், ஏடெழுதும் வகுப்பாரின் பிரதிநிதியொருவனும் (**காயஸ்தன்**) நீதிமன்றத்திற்கு தலைமைதாங்குவர்.²³ வணிகன் பணத்தை எண்ணுவது, நகைகளைப் பரிசோதிப்பது போன்ற தொழில்களைச் செய்தான். நீதிமன்றச் சாட்சியங்களை எழுத்தாளனான காயத்தன் பதிவு செய்தான். நீதி முறை

ஊழல் பற்றி மிருச்சகடிகத்தில் குறிப்பு உள்ளது.

ஆராயாமல் தீர்ப்புக் கூறும் அரசனாலும், அவனுக்கு நேர்மையற்ற முறையில் புத்தி கூறும் ஆலோசகர்களாலும் ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படுவார்கள்²⁴

ஈத்ருஸைஹி ஸ்வேதாசாகாயைஹி ராக்ருஹ லாசன சூஷகைஹி/

அபாபாநாம் சஹஸ்த்ராணி ஹன்யந்தே ஹதாநீ ச//

அரச நிர்வாகத்தை மாசுபடுத்தும் இந்த வஞ்சனை நிறைந்த ஆலோசகர்களை சாருத்தன் வெண்காகங்களுக்கு ஒப்பிடுகின்றான். மஹாபாரதம் இத்தகைய வெண்காகங்களான ஆலோசகர்களைப் புகழை விரும்புவார்கள் என்று குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.²⁵ மனுவும் ஆராயாமல் ‘**குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கும் அரசன் அபகீர்த்த அடைவான்**’ என்று குறிப்பிட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது.²⁶ சட்டத்தின்படி இருவித வழக்குகளை மிருச்சகடிகம் கூறுகிறது. வாக்கை அநுசரித்தும், சந்தர்ப்பங்களை அநுசரித்துமென்ற இருவகை வழக்குகளில் சந்தர்ப்பங்களை அநுசரிக்கும் வழக்கு நீதிபதின் யோசனைப்படியே தொடுக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.²⁷

இந்துப்பெண்கள்

சாருத்தனின் மனைவி தூதை இலட்சிய இந்துப் பெண்ணாக மிருச்சகடிகத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். தனது

கணவனை மகிழ்விப்பதே அவளது வாழ்வின் இலட்சியமாகச் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. தனது கணவனாகிய சாருத்தனின் இறப்புப்பற்றிய செய்தியை கேட்பதிலும் தான் இறப்பதே மேல் என்று எண்ணுகிறாள்.²⁸

கணிகையர்

வரைவின் மகளிர் பற்றிய குறிப்புக்கள் பல இந்நாடகத்திலுண்டு. இவர்கள் அழகியராயும், பொருள்வம் படைத்தவராயும், அருங்கலைப் பயிற்சிகைவந்தவர்களாயும் காணப்பட்டனர். அவர்கள் தம் தொழிலுக்கு இன்றியமையாத கலைகளுட்பட ஆயகலைகள் அறுபத்தி நான்கிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்.

கணிகையரது சுயதொழிலான பரத்தமை குறித்து இந்நாடகம் எடுத்துக் கூறுகிறது. அவர்கள் வழியில் படரும் கொடி: நீரிலே செல்லும் தோணி: கிணறு என்பனவற்றுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றனர். கொடியிலே காகமும் மயிலும் இருந்து கொடியை வளைக்கும். தோணியிலே பிராமணர், ஷத்திரியர், வைசியர் என்ற மூன்று ஜாதியினரும் கரையைக் கடப்பர். கிணற்றிலே இரு பிறப்பாளரும், மூர்க்கரும் குளிப்பர். கணிகையரும் இளைஞர்க்குச் சகாயம் செய்ய வேண்டும்” என்று கூறப்படுகின்றது.²⁹

வசந்தசேனை பெரும் செல்வம் படைத்திருந்தாள். அவளது மாளிகையில் பொன்னால் செய்த வைரமிழைத்த கதவுகள் பெரிய அசுரனின் மார்பு

கங்கள் போல் விளங்கின.²⁰ தந்தத்தினால் செய்த தோரணங்கள் யானை போல் விளங்கின³¹. குபேரனுடைய மாளிகைக்கு இணையாக வசந்தசேனையின் மாளிகை விளங்கியது.³²

இந்நாடகத்தால் கணிகையரும் இல்லறத்தான் ஒருவனை மணந்து ஒழுங்கான வாழ்க்கை மேற்கொள்ளக் கூடும் என்பது தெளிவு. சாருத்தனை இரண்டாம் தாரமாக மணந்து வசந்தசேனை ஒழுங்கான வாழ்க்கை மேற்கொள்கிறாள்.

கலைகள்

காளிதாசர், பவபுதி போன்ற சமஸ்கிருத கவிகளில் ஆக்கங்களில் காணப்படுவது போன்று சூத்திரகரின் நாடகத்திலும் கலைகள் பற்றிய குறிப்புக்களைக் காணமுடிகிறது. கணிகையான வசந்தசேனை கலைகளில் தேர்ச்சியும், அரங்கப் பயிற்சியும் பெற்றிருந்தாள். “இயம் ரங்கபிரவேசேன கலாநாம் உபசிஷ்யா ச” என சூத்திரகர் இதனைத் தெரிவிக்கிறார்.³³ அவள் தனது மாளிகையில் இசைமண்டபம் அமைத்திருந்தாள். அங்கே மேகம்போல் ஒலிக்கும் மிருதங்கங்களை வனிதையர் வாசித்தனர்.³⁴ வண்டுகள் இசைப்பதுபோல் புல்லாங்குழல் கேட்டது.³⁵ தாரகைகள் விழுவது போன்று தாளங்கள் கேட்டன.³⁶ சிருங்காரசம் பொருத்த கணிகையர் ஆடவும், பாடவும், செய்தார்கள்³⁷ ரேபிலனுடைய இசைக்கச்சேரி பற்றிய குறிப்பும் உள்ளது.³⁸ களவும்

ஒரு கலையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கன்னம் வைக்கும்போது அலர்ந்த தாமரை போலவும், சூரியன் போலவும், பிறை போலவும் துவாரம் அமைக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.³⁹

கேளிக்கைகள்

காதல் கடவுளாகிய காமன் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட வேளில் விழா பண்டைய மக்களால் சாலவும் விரும்பிக் கொண்டாடப்பட்டது. காமன் மக்களால் பெரிதும் நயக்கப்பட்ட ஒரு தெய்வமாகும். செல்வரும், வறியவரும் வேறுபாடின்றிக் கலந்து கொண்ட இவ்விழாவில் இன்பக் கேளிக்கைகளும், ஊர்வலங்களும் நடைபெற்றன. காமதேவன் கோயிலருகே ஒரு நந்தவனமும் அமைந்திருந்தது. கோயிலுக்கு வழிபாடு இயற்ற வந்த வசந்தசேனை சாருத்தனைக் கண்டு காதல் கொள்வதை இந்நாடகத்தில் காணலாம்.

சூது

பண்டைய இந்தியாவில் சூதாடுதல் பெரும் பொழுது போக்காக இருந்தது. சூதாடும் மனைகள் அரசினால் நிறுவப்பட்டிருந்தன. சூதாடு சபைக்கு பொறுப்பாளராக இருந்தவன் சபிகள் எனப்பட்டான்⁴⁰ சூதாடுசபை தீயுதகரமண்டலி என அழைக்கப்பட்டது.⁴¹ சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுவோர் சூதாட்டச் சம்பிரதாயத்திற்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும். ஏமாற்றுவோர் சபிகனுடைய கடுந்தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள் மிருச்சகடிக நாடகத்தில்

இரண்டாம் காட்சி சூதாடி ஒருவன் தோற்றபின் பணம் கொடாது தப்பியோடுவதைக் காட்டுவதுடன் தொடங்குகிறது. தப்பியோடும் அவன் அழிந்த கோயில் ஒன்றில் மறைந்து கடவுள் சிலையென நடித்துக் கொண்டு பயத்துடன் நிற்கிறான். அதிலே தோற்றவனான இந்த சம்வாகனை சபிகள் நோக்கி “நீ பாதாளத்துக்குப் போனல் என்ன? இந்திரலோகத்துக்குப் போனல் என்ன? சபிகளைத் தவிர இந்த ருத்திரனால் கூட உன்னைக் காப்பாற்ற முடியாது” என்று கூறுவது நோக்கத்தக்கது⁴² சபிகள் சூதாட்டத்திலே பெற்ற முக்கியத்துவத்தையும் இது காட்டுகிறது. “சூதாட்டம் ஒருவனுக்கு சிங்காசனம் இல்லாத ராச்சியம் போன்றது” சூதினால் செல்வம் கிடைக்கிறது. மனைவியும் நண்பரும் கிடைக்கின்றனர். சூதினால் எல்லாம் அழிகிறது, எனத் தருத்துரகள் சூதாட்டம் பற்றிக் கூறுகின்றான்.⁴³

சீல நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள்

அக்கால சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சீல நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவற்றையும் மிருச்சகடிகம் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடியும் “குளிர்காலத்திலே தண்டிலே பூசப்பட்ட பூசணிக்காயும், இரவிலே சமைக்கப்பட்ட அன்னமும், பொரித்த மாமிசமும் பழுதுபடாது” என்பது அக்கால நம்பிக்கையாகும்.⁴⁴ பட்ட மரத்தில் இருந்து கரையும் காகம்

இடக்கண்ணால் சூரியனைப் பார்ப்பது தீயசகுனம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.45

கனகவருஷஸ்தோ த்வாங்ஷ ஆதித்ய பீமுகஸ்ததா/

மயீ சோதயதே வாமம் கூர்கோர சம்சயம்//

ஆண்களுக்கு இடக்கண் துடித்தாலும் சமணத்துறவிகள் செல்லும் வழியில் செல்லுதலும் தீய நிமித்தங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.⁴⁶

அறிவியல்

அறிவியல் ரீதியில் அக்காலமக்கள் பெற்ற வளர்ச்சியினை காட்டும் முகமாக இயந்திரவாளி பற்றிய குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. “இறைக்கும் இயந்திரவாளிகள் சில நீரை நிரப்பும்; சில உயரும்; சில விழும்; சில சரியும் என சாருதத்தன் குறிப்பிடுகின்றான்⁴⁷

“எட்டாம் இடத்தில் சூரியன், ஐந்தில் செவ்வாய், இலக்கணத்தில் ஆறாம் இடத்தில் வியாழன், ஜன்மத்தின் ஒன்பதாம் இடத்தில் சனிஇவை யாருடைய ஜாதகத்தில் இடம்பெறுகிறதோ

கருக்கங்கள்

1. Adi - Adipayan
2. Manu - Manusmriti
3. N.S - Natyasastra
4. S.D - Sahitya darpana

அவர்களுக்கு அழிவு திண்ணம்⁴⁸
என்ற கருத்து இடம்பெறுகின்றது. வானியல் சாஸ்திரம் பற்றியும் மிருச்சடிகத்தில் குறிப்புண்டு.

முடிவுரை

மிருச்சகடிக நாடகம் மூலம் அக்கால சமுதாயம் பற்றி நன்கு அறிய முடியும். பல்வேறு ஜாதிப்பிரிவுகள் அக்காலத்தில் இருந்தன. உயர் வர்ணத்தார் மட்டுமன்றி சாதாரண மக்கள் வழிபடும் இல்லுறை தெய்வங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பௌத்தமும், இந்துசமயமும் போட்டியின்றி நிலவின. கணிகையர் பற்றிய பல்வேறு குறிப்புக்களையும் இந்நாடகத்தில் காணலாம். சூது விளையாட்டு அக்காலத்தில் மிகவும் முக்கிய பொழுதுபோக்காக இருந்தது. இசை, நடனம், இசைக்கருவிகள் பற்றிய குறிப்புக்களையும் இந்நாடகத்தில் காணலாம். சமுதாய நம்பிக்கைகள், அறிவியல் கருத்துக்கள், வானசாஸ்திரக் கருத்துக்கள் என்பவற்றையும் சூத்திரகர் இந்நாடகத்தில் தருகின்றார். சமகால சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற சம்ஸ்கிருத நாடகங்களுள் மிருச்சகடிகம் குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிக்குறிப்பு

1. The Mricchakatika of sudraka, Kale, M.R(Ed), Sellers publishing Co, Bombay, 1924, p.59. See foot notes.
2. S.D6.224
3. N.S 18.40
4. Mricchakatika Karmakar, R.D(Ed), Arya bhushan Prss, Poona, 1937, P.1-(3,4,5)
5. Macodonnell A:A History of Sanskrit Literature, London, 1990, Page 60.
6. Mricchakatika op.cit.,P.X,
7. Keith A.B, Sanskrit Drama Its Origin and Development, Theory and Practice, London, 1954, P.95.
8. Keith A.B, Ibid., P.146
9. Mricchakatika, op.cit., 3,18,17.
10. Ibid., 10,57,27
11. Ibid.,10,18
12. Ibid.,9,30,17
13. Ibid.,4,30,5
14. Ibid.,6,76
15. Ibid.,9,21
16. Ibid.,1,16
17. Ibid.,1,8,54
18. Ibid.,3,26,34
19. Ibid.,1,8,51
20. Ibid.,10,17
21. Ibid.,10,46
22. Ibid.,8,3-5
23. Ibid.,9,2,24
24. Ibid.,9,42
25. Adi 1,47,11
26. Manu,8,12
27. Mricchakatika op.cit..9,7,39-40
28. Ibid.,10,56
29. Ibid.,1.32
30. Ibid.,4,27,30
31. Ibid.,4,27,29
32. Ibid.,4,30,14

33. Ibid.,1,42
34. Ibid.,4,27,79
35. Ibid.,4,27,81
36. Ibid.,4,27,80
37. Ibid.,4,27,82,83
38. Ibid.,3,3,11
39. Ibid.,3,13
40. Ibid.,2,09-10.
41. Ibid.,2,06-21
42. Ibid.,2,03
43. Ibid.,2,08
44. Ibid.,1,51
45. Ibid.,7,9,1
46. Ibid.,6,9
47. Ibid.,10,50
48. Ibid.,6,10.,7-8

உசாத்துணை நூல்கள் (சம்ஸ்கிருதம், ஆங்கிலம்)

1. , Ramachandra Dandekar Narayan (Ed);(1966) Adiparvan Bhandarkar Oirgental Research institute, Poona
2. Keith A.B (1954) The Sanskrit Drama is its origin development theory and practice, London
3. , Pranjivan Harihar Pandya (Ed). (1931) Manusmriti The Gujarati Printing press,
4. Kale M.R(Ed), (1924) The Mrchchakatika of Sodrka Sellers publishing co, Bombay .
5. Karmarkar R.d (Ed), (1937) Mrchchakatika, Arybhusan Press, Poona,
6. Sivadutta & Kasinath pandurang (Ed), (1931) Natya Sastra, The Gujarati printing press, .
7. Kane V.P (Ed) (1923); The Sahityadarpana, (Paricchedas I-X) and history of alankara literatue, Nirnayasagar press, Bombay,

தமிழ்

1. கதிர்ரேசஞ்செட்டியார் மு.(தமிழாக்கம்)(1933) மண்ணியல் சிறுதேர், மலைச்சிவபுரி சன்மார்க்கச்சபை,
2. நடராசன் சோ. (தமிழாக்கம்) (1903). பொம்மை வண்டி, யாழ்ப்பாணம்,
3. பாசம் ஏ.எல்.(1986) வியத்தகு இந்தியா, தமிழாக்கம் செ.வேலாயுதபிள்ளை பாலகிருஷ்ணன், அரசகரும மொழித்திணைக்கள வெளியீடு, கொழும்பு,